

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Constantin Alerguș,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, în privința inculpatului

*Maximov Iurie Teodosie, născut la
26 mai 1971 în s. Coșcalia, r-nul Căinari, locuitor al
mun. Chișinău, str. Socoleni 23, ap. 88, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 28.01.2013 – 03.12.2015,
instanța de apel: 03.03.2016 – 17.06.2016,
instanța de recurs: 08.08.2016 – 06.12.2016.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 decembrie 2015, procesul penal în privința lui Maximov Iurie pe art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta comisă constituie o contravenție.

Maximov Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional.

În baza art. 30 Cod contravențional, procesul contravențional a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere contravențională.

2. Instanța de fond a constatat că Maximov Iurie, deținând funcția de șef al Direcției Investigații și Securitate Internă a MAI, fiind persoană publică, a depășit atribuțiile de serviciu, care nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, în următoarele circumstanțe.

La 11 iulie 2011, inculpatul a primit spre examinare plângerea administratorului întreprinderii S.R.L. „Dali Partener” David L. cu privire la acțiunile pretins ilegale ale colaboratorilor Centrului pentru combaterea traficului de persoane al MAI (CCTP), efectuate în cadrul proceselor contravenționale intentate la 06.07.2011 în privința factorilor de decizie ai întreprinderilor S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin” în conformitate cu art. 263 alin. (4) Cod contravențional - desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii.

Tot la 11 iulie 2011, inculpatul, **depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorând prevederile art. 402 alin. (1) Cod contravențional, potrivit cărora contravențiile prevăzute la art. 263 alin. (1), (3)-(8) sunt atribuite în competența organului de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor și, acționând contrar art. 399 alin. (2) Cod contravențional**, care prevede că agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite în competența altor organe, însă în astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor - a adoptat hotărârea privind încetarea cauzelor contravenționale pornite în baza art. 263 alin. (4) Cod contravențional, în privința factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”.

La fel, inculpatul, ignorând faptul că procedura contravențională și acțiunile efectuate în cadrul acestor procese a fost supusă controlului judiciar la emiterea încheierilor din 06.07.2011 de către judecătorul de instrucție al Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, G. Bivol, prin care au fost autorizate efectuarea perchezițiilor la sediile întreprinderilor indicate, continuându-și acțiunile ilegale, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, urmărind evitarea constatării contravenției în acțiunile factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”, **contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”**, potrivit cărora poliția este obligată să curme contravențiile administrative, să instruiască și să examineze în măsura competenței cauze privind contravențiile administrative, ignorând faptul că prin demersul cu nr. 24/2806 din 08.07.2011 s-a dispus efectuarea constatării tehnico-științifice referitoare la tehnica ridicată în cadrul percheziției efectuate la sediul S.R.L. „Dali Partener” și neavând careva drepturi sau împuterniciri, la 11.07.2011 a retras materialele și bunurile ridicate în cadrul efectuării perchezițiilor la sediile întreprinderilor nominalizate la 07.07.2011 și a dispus restituirea bunurilor indicate administratorului întreprinderii David L., astfel fiind imposibilă administrarea probelor necesare pe cauzele contravenționale intentate, stabilirea persoanelor vinovate de comiterea faptelor ilegale și tragerea la răspundere a acestora.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, iar organul de urmărire penală eronat a încadrat acțiunile lui în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, depășirea

atribuțiilor de serviciu.

Potrivit probelor administrate, s-a stabilit că Maximov I., deținând funcția de Șef Direcție Investigații și Securitate internă a MAI, colonel de poliție, a emis la data de 11.07.2011 o hotărâre, prin care a dispus încetarea proceselor contravenționale, pornite de CCTP a DP al MAI în privința întreprinderilor S.R.L. "Dali Partener" și S.R.L. "Scavolin", restituind întreprinderilor S.R.L. "Dali Partener" și S.R.L. "Scavolin" toate bunurile ridicate conform proceselor-verbale de percheziții și alte bunuri ce le aparțin, repunând aceste întreprinderi în toate drepturile anterioare.

În motivare, inculpatul a indicat că acțiunile colaboratorilor de poliție "au încălcat grosolan limitele competenței materiale și prevederile art. 425 alin. (5) Cod contravențional, deoarece chiar și dacă ar fi fost sesizat și ar fi avut temei pentru a declanșa procesul contravențional, oricum stabilind contravenția prevăzută de art. 263 alin. (4) Cod contravențional, agentul constatator al Ministerului Afacerilor Interne avea obligația imperativă de a remite materialele în aceeași zi de 06.07.2011, conform competenței organelor de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor ..."

Astfel, prin motivarea indicată în hotărârea de încetare a procesului contravențional din 11.07.2011, inculpatul a recunoscut de fapt că nu este competența MAI de a examina astfel de contravenții. Or, potrivit art. 399 alin. (2) Cod contravențional, agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite competenței unor alte organe. Însă, în astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor.

Deci, inculpatul nu avea competența de a întreprinde careva acțiuni în cadrul procesului contravențional, cu atât mai mult să emită o hotărâre de încetare a procesului contravențional, deoarece potrivit prevederile art. 402 alin. (1) Cod contravențional, contravențiile prevăzute la art. 263 alin. (1), (3)-(8) sunt atribuite în competența organului de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor.

Totodată, ***acuzarea nu a indicat care au fost daunele cauzate*** intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege, ale persoanelor fizice ***sau juridice***, potrivit art. 328 alin. (1) Cod penal, aceste daune urmând să fie în proporții considerabile.

Învinuirea adusă inculpatului nu este clară, concretă și amănunțită, după cum prevede art. 281 Cod de procedură penală și creează incertitudini. Or, semnul calificativ "daune în proporții considerabile intereselor publice" nu este suficient de fi indicat în rechizitoriu, fiind necesară și obligatorie descrierea acestuia și demonstrarea existenței lui într-un proces contradictoriu, oferind inculpatului posibilitatea de a se apăra, în cazul de față, acestuia fiindu-i îngăduit dreptul la apărare.

Circumstanțele de fapt, stabilite în cadrul cercetării judecătorești, fac dovada producerii unor urmări care nu au cauzat daune în proporții considerabile, iar fapta inculpatului nu a atins pericolul social protejat de legea penală, constituind o componentă de contravenție prevăzută de art. 313 Cod

Contravențional.

Astfel, **acțiunile inculpatului** urmează a fi încadrate în temeiul art. 313 Cod contravențional, ca **excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice**, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Urmează a fi excluse din învinuire circumstanțele care se referă la pretensele acțiuni de depășire a atribuțiilor de serviciu, că la 19.07.2011, Maximov I. a aprobat încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu inițiată în baza plângerii David L., în privința colaboratorilor Beșleagă A., Viscun V. și Ursan I., prin care s-a propus sancționarea disciplinară a colaboratorilor CCTP și anume, concedierea din organele afacerilor interne a lui A Beșleagă A., retrogradarea în funcție a lui Ursan I. și avertizarea asupra corespunderii funcției lui Viscun V.

Propunerile respective au fost materializate prin ordinul Ministrului de interne nr. 307 ef. din 19 iulie 2011, care a fost anulat prin hotărârea instanței de Contencios administrativ a Curții de Apel Chișinău nr. 3-3542/2011 din 25.08.2011 și hotărârea nr. 3-3507/2011 din 26.08.2011.

Or, **nu poate constitui acțiune de depășire a atribuțiilor de serviciu realizarea nemijlocită a acestor funcții**, asigurarea reacționării prompte la sesizările, comunicările și alte informații privind ilegalitățile comise de către angajații aparatului central al MAI, ai autorităților administrative și ai instituțiilor din subordinea Ministerului, **constituind un punct din atribuțiile de serviciu ale inculpatului**.

3. Procurorul în Procuratura anticorupție, Sergiu Moraru, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 328 alin. (1), 90 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 4 ani.

Apelantul a indicat că caracterul considerabil al acțiunilor de depășire a atribuțiilor de serviciu se exprimă prin crearea impedimentelor la buna desfășurare a proceselor contravenționale, exercitarea atribuțiilor de serviciu în vederea stabilirii adevărului și natura faptelor prejudiciabile investigate în cadrul cauzelor contravenționale.

Mai mult, prin hotărârea emisă de inculpat, cu depășirea atribuțiilor de serviciu, s-a invocat nulitatea anumitor acte și acțiuni procesuale, care de fapt, au fost supuse controlului judiciar, inculpatul atribuindu-și rolul de instanță ierarhic superioară la aprecierea legalității modului de desfășurare a acțiunilor agenților constataatori.

Totodată, la momentul comiterii faptei prejudiciabile, inculpatul deținea funcție de conducere în cadrul MAI, iar aprecierea unei depășiri prin emiterea unei hotărâri ce contravine legii, a unui șef de direcție, fiind apreciată de instanță ca nefiind una considerabilă, poate crea un precedent ce poate fi interpretat echivoc și

periclita activitatea celorlalți colaboratori de poliție la aplicarea legii, fiind încurajată astfel de manifestare.

Astfel, aplicarea prevederilor art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală de către instanță de fond este neîntemeiată din motivul aprecierii iluzorii și abstracte a prejudiciului cauzat prin infracțiune, și pericolului social al faptei.

3.1. A declarat apel și avocatul Igor Trofimov, solicitând casarea sentinței în partea ce ține de constatarea vinovăției inculpatului în comiterea contravenției prevăzute de art. 313 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție.

Apelantul a invocat că instanța de fond incorect a interpretat legea contravențională, concluzia că inculpatul nu avea atribuții legale în adoptarea hotărârii de încetare a procesului contravențional din 11.07.2011, fiind eronată.

Inculpatul, corect și în limitele legii, a acționat în corespundere cu prevederile art. 441 Cod contravențional.

Totodată, instanța a dispus recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea contravenției prevăzute de Codul contravențional și încetarea procesului contravențional pe temeiul expirării termenului de prescripție, însă procesul contravențional nu a fost pornit.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Apelul avocatului a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Maximov Iurie a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că ***fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.***

Instanța de apel a reținut că inculpatul Maximov I., prin rechizitoriu, este învinuit, că deținând funcția de șef al Direcției Investigații și Securitate Internă a MAI, fiind persoană publică, a săvârșit infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe.

La 11 iulie 2011, inculpatul a primit spre examinare plângerea administratorului întreprinderii S.R.L. „Dali Partener” David L., cu privire la acțiunile pretins ilegale ale colaboratorilor Centrului pentru combaterea traficului de persoane al MAI (CCTP), efectuate în cadrul proceselor contravenționale intentate la 06.07.2011 în privința factorilor de decizie ai întreprinderilor S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin” în conformitate cu art. 263 alin. (4) Cod contravențional - desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație, licență sau certificat, eliberate de autoritatea competentă în temeiul legii.

Tot la 11 iulie 2011, inculpatul, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorând prevederile art. 402 alin. (1) Cod contravențional, potrivit cărora contravențiile prevăzute la art. 263 alin. (1), (3)-(8) sunt atribuite în competența organului de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor și, acționând contrar art. 399 alin. (2) Cod contravențional, care prevede că agentul constator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite în competența altor organe, însă în astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a

contravențiilor - a adoptat hotărârea privind încetarea cauzelor contravenționale pornite în baza art. 263 alin. (4) Cod contravențional, în privința factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”.

La fel, inculpatul, ignorând faptul că procedura contravențională și acțiunile efectuate în cadrul acestor procese a fost supusă controlului judiciar la emiterea încheierilor din 06.07.2011 de către judecătorul de instrucție al Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, G. Bivol, prin care au fost autorizate efectuarea perchezițiilor la sediile întreprinderilor indicate, continuându-și acțiunile ilegale, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, urmărind evitarea constatării contravenției în acțiunile factorilor de decizie ai S.R.L. „Dali Partener” și S.R.L. „Scavolin”, contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, potrivit cărora poliția este obligată să curme contravențiile administrative, să instruiască și să examineze în măsura competenței cauze privind contravențiile administrative, ignorând faptul că prin demersul cu nr. 24/2806 din 08.07.2011 s-a dispus efectuarea constatării tehnico-științifice referitoare la tehnica ridicată în cadrul percheziției efectuate la sediul S.R.L. „Dali Partener” și neavând careva drepturi sau împuterniciri, la 11.07.2011 a retras materialele și bunurile ridicate în cadrul efectuării perchezițiilor la sediile întreprinderilor nominalizate la 07.07.2011 și a dispus restituirea bunurilor indicate administratorului întreprinderii David L., astfel fiind imposibilă administrarea probelor necesare pe cauzele contravenționale intentate, stabilirea persoanelor vinovate de comiterea faptelor ilegale și tragerea la răspundere a acestora.

La 19.07.2011, inculpatul a aprobat încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu, inițiată în baza plângerii lui David L., în privința colaboratorilor Beșleagă A., Viscun V. și Ursan I., prin care s-a propus sancționarea disciplinară a colaboratorilor CCTP și anume: concedierea din organele afacerilor interne a lui A Beșleagă A., retrogradarea în funcție a lui Ursan I. și avertizarea asupra corespunderii funcției lui Viscun V.

Propunerile respective au fost materializate prin ordinul Ministrului de interne nr. 307 ef. din 19 iulie 2011, care a fost anulat prin hotărârea instanței de Contencios administrativ a Curții de Apel Chișinău nr. 3-3542/2011 din 25.08.2011 și hotărârea nr. 3-3507/2011 din 26.08.2011.

Organul de urmărire penală a calificat fapta inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal – a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, exprimate prin imixtiunea în activitatea agentului constator din cadrul CCTP al MAI și emiterea hotărârii de încetare a cauzelor contravenționale, neavând asemenea atribuții, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice prin crearea impedimentelor la exercitarea atribuțiilor de serviciu, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Instanța de apel a statuat că versiunea inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției nu a fost combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice și care în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, ***ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea imputată*** sau contravenția stabilită de instanța de fond.

Declarațiile părții vătămate puse de acuzare la baza concluziei privind vinovăția inculpatului **prezintă îndoieli referitor la acordarea întâietății în raport cu declarațiile inculpatului**, care, pe parcursul procesului, a pledat nevinovat.

Probele invocate ca fiind decisive în susținerea învinuirii, relevate în rechizitoriu și în sentință, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, **nu prezintă garanții de probare certă** și concludentă a vinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

Lipsesc condițiile pentru condamnarea inculpatului, vinovăția acestuia nefiind confirmată prin probele administrate, iar concluziile respective nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Astfel, afirmațiile acuzării că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate nu se justifică, nefiind probate, iar instanța de fond, apreciind greșit probele administrate, a stabilit o situație de fapt inexactă și a reținut o situație de drept incorectă.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei adoptate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că inculpatul, ignorând prevederile legale, a emis o hotărâre prin care a soluționat procesul contravențional intentat în baza art. 263 alin. (4) Cod contravențional, fără a deține una din funcțiile prevăzute la art. 402 alin. (2) Cod contravențional.

Mai mult, inculpatul nu s-a limitat doar la adoptarea hotărârii ilegale, dar, continuându-și acțiunile infracționale, a dispus și eliberarea obiectelor și documentelor ridicate în cadrul perchezițiilor la sediile agenților economici, devenind imposibilă examinarea obiectivă a circumstanțelor cazului și stabilirea adevărului, în final, fiind afectat considerabil procesul de înfăptuire a justiției.

Instanța de apel incorect a apreciat probele acuzării, acestea fiind pertinente, concludente, utile și veridice și care fiind obținute legal, sunt admisibile, conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Or, persoanele cu funcții de răspundere trebuie să aibă un comportament corect și cuviincios față de persoanele cu care intră în legătură în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii incriminate inculpatului îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și altor organe de stat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, exprimate prin imixtiunea în activitatea agentului constatat din cadrul CCTP al MAI și emiterea hotărârii de încetare a cauzelor contravenționale neavând asemenea atribuții, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice prin crearea impedimentelor la exercitarea atribuțiilor de serviciu, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, infracțiunea prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 2. din decizie*), instanța de fond:

a) a depășit limitele învinuirii, or, a constatat în acțiunile inculpatului ***depășirea atribuțiilor de serviciu, care contravine intereselor persoanelor juridice*** – fapte neincriminate ultimului în rechizitoriu.

Mai mult, a stabilit inițial că inculpatul a comis ***excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege***, iar apoi s-a contrazis invocând că alte acțiuni, imputate prin rechizitoriu inculpatului, și care

derivă din excesul constatat deja, **urmează a fi excluse din învinuire**, deoarece **nu poate constitui acțiune de depășire a atribuțiilor de serviciu realizarea nemijlocită a acestor funcții, constituind un punct din atribuțiile de serviciu ale inculpatului**;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu - depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorând prevederile art. 402 alin. (1) Cod contravențional, potrivit cărora contravențiile prevăzute la art. 263 alin. (1), (3)-(8) sunt atribuite în competența organului de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor, acționând contrar prevederilor art. 399 alin. (2) Cod contravențional, contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (2) și (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv ca temei pentru achitarea inculpatului lipsa probelor care ar dovedi **că inculpatul a comis infracțiunea imputată**, dar în dispozitiv s-a contrazis, dispunând achitarea ultimului pe motiv că **fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii**;

Mai mult, a estimat în mod confuz că *declarațiile părții vătămate prezintă îndoieli referitor la acordarea întâietății în raport cu declarațiile inculpatului..., probele nu prezintă garanții de probare certă...* Or, asemenea aprecieri neclare nu corespund exigențelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile martorului Viscun V. de la f.d. 128-130 v.3, a martorului Susan I. de la f.d. 131-132 v.3, probele scrise de la f.d. 27, 41, 45-49, 50-54, 75-76 v.2, f.d. 102-104, 119 v.3;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu - depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ignorând prevederile art. 402 alin. (1) Cod contravențional, potrivit cărora contravențiile prevăzute la art. 263 alin. (1), (3)-(8) sunt atribuite în competența organului de control financiar și fiscal ale Ministerului Finanțelor, acționând contrar prevederilor art. 399 alin. (2) Cod contravențional, contrar prevederilor art. 12 pct. 9) din Legea nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, și nu a indicat de ce a respins probele acuzării.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției instanței de apel contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016 în privința inculpatului Maximov Iurie Teodosie, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 22 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Constantin Alerguș